

<http://physicsworld.com/cws/article/news/31583>

2007/10/25

یک نشانه‌ی جدید برای آبرجامدی

آبرجامدی (که وجود آن در 1969 پیش‌بینی شد) این است که در دمایاها بی‌فوق‌العاده کم جاگالی‌ها بی‌شبکه در هلیم‌جامد به حالت کوانتمی بی‌یکسانی می‌روند و مثل یک توده‌ی هم‌دوس درون‌جامد حرکت می‌کنند و به این ترتیب حرکت‌شان از بقیه‌ی جامد‌جدا می‌شود. اولین شاهد این پدیده در 2004 دیده شد: نوسان‌ها بی‌یک‌یاخته‌ی هلیم 4 در دمای 4 K زیاد را بررسی کردند و معلوم شد وقتی دما از 200 mK کمتر شود دوره‌ی نوسان تغییری ناگهانی دارد. این تغییر را چنین تفسیر کردند که حدود 1% هلیم از بقیه‌ی هلیم واجفتیده می‌شود و با آن نوسان نمی‌کند. اما آزمایش‌ها بی‌بعدی نشان داد دمای گذار و کسری که واجفتیده شده، نمونه‌به نمونه به طور چشم‌گیری تغییر می‌کند. به همین خاطر بعضی‌ها گفتند شاید پدیده‌ی دیده شده آبرجامدی نباشد بلکه ناشی از حرکت هلیم در راستای مرز دانه‌ها در نمونه‌ها بی‌چندبلوری، یا گذار به یک فاز آبرشیشه‌ای باشد. اوایل امسال آزمایشی با یک نمونه‌ی تک‌بلوری انجام دادند که گذاری در 75 mK 0.3% با کسری‌واجفتیده می‌شان می‌داد. در این نمونه مرزدانه وجود ندارد. آزمایشی که اخیراً انجام شده یک قله در گرمای ویژه در حدود 75 mK نشان می‌دهد که نشانه‌ی یک گذار‌فاز مرتبه‌ی دو است [1]. چنین قله‌ای با گذار به فاز آبرشیشه ناسازگار است و شاهدی بر احتمال گذار به فاز آبرجامد است، اما برای قطعی‌شدن نتیجه لازم است آزمایش چنان طراحی شود که بشود قله‌ی گرمای ویژه و واجفتیده‌گی‌ی جرم را همزمان دید.

[1] Nature 449 1025